

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्राचीनव॑शं करोति देवमनु॒ष्या दि॒शो व्य॑भजन्त॒ प्राचीं॑ दे॒वा
दक्षि॑णा पि॒तरः प्र॒तीचीं॑ मनु॒ष्या उदी॑ची॑ रु॒द्रा यत्प्राचीन॑व॒शं
करोति॑ दे॒वलोक॑मे॒व तद्यज॑मान उ॒पाव॑र्तते परि॑ श्रयत्यन्त॒र्हितो॑
हि दे॒वलोक॑ो म॒नुष्यलो॒कान्नास्माल्लो॒कात्स्वेत॑व्यमि॒वेत्याहुः॑ को हि
तद्वेद॑ यद्यमुष्मि॑ल्लो॒केऽस्ति॑ वा न वेति॑ दि॒क्ष्वती॑का॒शान्क॑रोति (१)

उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑रभिजित्यै केशश्म॒श्रु व॑पते न॒खानि॒ नि
कृ॑न्तते मृ॒ता वा ए॒षा त्वग॑मे॒ध्या यत्केशश्म॑श्रु मृ॒तामे॒व
त्वच॑ममे॒ध्याम॑प॒हत्य॑ य॒ज्ञियो॑ भू॒त्वा मेध॑मु॒पैत्यङ्गि॑रसः सुव॒र्गं लो॒कं
यन्तो॑ऽप्सु दी॑क्षात॒पसी॒ प्रावे॑शयन्न॒प्सु स्ना॑ति सा॒क्षादे॒व दी॑क्षात॒पसी॒
अव॑ रुन्धे ती॒र्थे स्ना॑ति ती॒र्थे हि ते ताम्प्रावे॑शयन्ती॒र्थे स्ना॑ति (२)

ती॒र्थमे॒व संमा॑नानां॑ भवत्यु॒पोऽश्ना॑त्यन्त॒रत ए॒व मे॒ध्या
भव॑ति वास॑सा दीक्षयति सौ॒म्यं वै क्षौमं॑ दे॒वता॑या सोम॑मेष
दे॒वता॑मु॒पैति॒ यो दीक्ष॑ते सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं मे पा॑हीत्याहुः
स्वामे॒व दे॒वता॑मु॒पैत्यथो॑ आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्तेऽग्नेस्तू॒षाधा॑नं
वा॒योर्वा॑त॒पान॑मपि॒तृणा॑न्नी॒विरोष॑धीनाम॒घातः॑ (३)

आ॒दि॒त्यानां॑ प्राचीनता॒नो वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑मोतुर्नक्ष॑त्राणामतीका॒शा

एतत्सर्वदेवत्यं यद्वासो यद्वाससा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं
 देवताभिर्दीक्षयति बहिःप्राणो वै मनुष्यस्तस्याशनं प्राणोऽश्नाति
 सप्राण एव दीक्षत आशितो भवति यावानेवास्य प्राणस्तेन सह
 मेधमुपैति घृतं देवानाम्मस्तु पितॄणान्निष्पक्कं मनुष्याणान्तद्वै (४)

एतत्सर्वदेवत्यं यन्नवनीतं यन्नवनीतेनाभ्यङ्के सर्वा एव देवताः
 प्रीणाति प्रच्युतो वा एषोऽस्माल्लोकादगतो देवलोकं यो दीक्षितो-
 ऽन्तरेव नवनीतन्तस्मान्नवनीतेनाभ्यङ्केऽनुलोमं यजुषा व्यावृत्त्या
 इन्द्रो वृत्रमहन्तस्य कनीनिका परापतत्तदाञ्जनमभवद्यदाङ्के चक्षुरेव
 भ्रातृव्यस्य वृङ्के दक्षिणम्पूर्वमाङ्के (५)

सव्यः हि पूर्वम्मनुष्या आञ्जते न नि धावते नीव हि मनुष्या
 धावन्ते पञ्च कृत्व आङ्के पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव
 रुन्धे परिमितमाङ्केऽपरिमितः हि मनुष्या आञ्जते सतूलयाङ्के-
 ऽपतूलया हि मनुष्या आञ्जते व्यावृत्त्यै यदपतूलयाञ्जीत वज्रं इव
 स्यात्सतूलयाङ्के मित्रत्वाय (६)

इन्द्रो वृत्रमहन्त्सोऽ३ पोऽ३ भ्यम्रियत तासां यन्मेध्यं
 यज्ञियः सदेवमासीत्तदपोदक्रामत्ते दर्भा अभवन् यद्दर्भपुञ्जीलैः
 पवयति या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनमपवयति
 द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनमपवयति त्रिभिः पवयति त्रयं इमे
 लोका एभिरेवैनं लोकैः पवयति पञ्चभिः (७)

प॒व॒य॒ति॒ प॒ञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः॑ पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञायै॑वैन॑म्पवयति
 ष॒ङ्क्तिः॑ प॒व॒य॒ति॒ ष॒ड्वा ऋ॒तव॑ ऋ॒तुभिरे॑वैन॑म्पवयति स॒प्तभिः॑ पवयति
 स॒प्त छ॒न्दांसि॑ छ॒न्दोभिरे॑वैन॑म्पवयति न॒वभिः॑ पवयति न॒व
 वै पु॒रुषे॑ प्रा॒णाः स॒प्राण॑मे॒वैन॑म्पवयत्येक॑विंशत्या पवयति
 द॒श ह॒स्त्या अ॒ङ्गुल॑यो द॒श प॒द्या आ॒त्मैक॑विंशो यावा॑ने॒व
 पु॒रुष॑स्तमपरिवर्गम् (८)

प॒व॒य॒ति॒ चि॒त्प॒ति॒स्त्वा पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ मनो॑ वै चि॒त्प॒ति॒र्मन॑सै॒वैन॑म्पव
 वा॒क्प॒ति॒स्त्वा पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ वा॒चैवैन॑म्पवयति दे॒वस्त्वा स॒वि॒ता
 पु॒ना॒त्वित्या॑ह॒ स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑म्पवयति तस्य॑ ते प॒वि॒त्रप॑ते
 प॒वि॒त्रेण॑ यस्मै॒ कं पु॒ने तच्छ॑केय॒मित्या॑हाऽऽशिष॑मे॒वैता॑मा
 शा॑स्ते॥ (९)

अतीकाशाङ्करोत्यवैशयन्तीर्थे स्नाति प्रघातो मनुष्याणान्तद्वा आङ्गे मित्रत्वाय पञ्चभिरपरिवर्गमष्टाचत्वारिंशच्च॥

याव॑न्तो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञाया॑पुन॑त् त ए॒वाभ॑वन् य ए॒वं वि॒द्वान्
 य॒ज्ञाय॑ पुनी॒ते भव॑त्ये॒व ब॒हिः प॑वयित्वान्तः प्र पा॑दयति मनुष्य॒लोक॑
 ए॒वैन॑म्पवयित्वा पू॒तन्दे॑व॒लोक॑म्प्र ण॑यत्यदी॒क्षित॑ एक॒याहु॑त्येत्या॒हुः
 सु॒वेण॑ चत॑स्रो जुहोति दी॒क्षित॑त्वाय॑ सु॒चा प॑ञ्चमीं पञ्चाक्ष॑रा प॒ङ्क्तिः॑
 पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्ध॒ आकू॑त्यै प्र॒युजे॑ऽग्नये॑ (१०)

स्वाहेत्या॒हाकू॑त्या हि पु॒रुषो॑ य॒ज्ञम॒भि प्र॑युङ्क्ते यजे॒येति॑ मे॒धायै॑
 मन॑सेऽग्नये॒ स्वाहेत्या॑ह मे॒धया॑ हि मन॑सा पु॒रुषो॑ य॒ज्ञम॒भिगच्छ॑ति
 सर॑स्वत्यै पू॒ष्णेऽग्नये॒ स्वाहेत्या॑ह वा॒ग्वै सर॑स्वती पृथि॒वी पू॒षा वा॒चैव॑

पृथिव्या यज्ञम्प्र युङ्क्ता आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्याह या वै
वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्विव्या
आपोऽशान्ता इमं लोकमा गच्छेयुरापो देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव
इत्याहास्मा एवेनां लोकाय शमयति तस्माच्छान्ता इमं
लोकमा गच्छन्ति द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिव्योर्हि
यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृहस्पतिर्नो हविषां
वृधातु (१२)

इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै यज्ञमव
रुन्धे यद्व्याद्विधेरिति यज्ञस्थाणुमृच्छेद्वधात्वित्याह यज्ञस्थाणुमेव
परि वृणक्ति प्रजापतिर्यज्ञमसृजत सौऽस्मात्सृष्टः पराङ्मस प्र
यजुरव्हीनात्प्र साम तमृगुदयच्छद्यदृगुदयच्छत्तदौद्ब्रह्मणस्यौद्ब्रह्मणत्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यत्या अनुष्टुप्छन्दसामुदयच्छदित्याहुस्तस्मादनुष्टुप्
जुहोति यज्ञस्योद्यत्यै द्वादश वात्सबन्धान्युदयच्छन्नित्याहुस्तस्माद्द्वादश
दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागनुष्टुग्यदेतयर्चा दीक्षयति वाचैवेन
सर्वया दीक्षयति विश्वे देवस्य नेतुरित्याह सावित्र्येतेन मर्तो
वृणीत सुख्यम् (१४)

इत्याह पितृदेवत्यैतेन विश्वे राय इषुध्यसीत्याह
वैश्वदेव्यैतेन द्युम्नं वृणीत पुष्यस इत्याह पौष्ण्यैतेन सा वा

एषर्ख्सर्वदेवत्यां यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वाभिरेवैनं देवताभिर्दीक्षयति
सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदमष्टाक्षराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुप
यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षरा तेन (१५)

गायत्री यदेकादशाक्षरा तेन त्रिष्टुग्यद्वादशाक्षरा तेन जगती
सा वा एषर्ख्सर्वाणि छन्दांसि यदेतयर्चा दीक्षयति सर्वेभिरेवैनं
छन्दोभिर्दीक्षयति सप्ताक्षरम्प्रथमम्पदं सप्तपदा शक्करी पशवः
शक्करी पशूनेवाव रुन्ध एकस्मादक्षरादनामप्रथमम्पदन्तस्माद्यद्वाचो-
ऽनामन्तन्मनुष्या उप जीवन्ति पूर्णया जुहोति पूर्ण इव हि
प्रजापतिः प्रजापतेराप्त्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत प्रजानां सृष्ट्यै॥ (१६)

अग्नये ता वृधात्वृचा सुख्यन्तेन जुहोति पञ्चदश च॥ ————— [२]

ऋग्वेदसामे वै देवेभ्यो यज्ञायातिष्ठमाने कृष्णो रूपं
कृत्वापक्रम्यातिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपावथ्स्यतः स इदं
भविष्यतीति ते उपांमन्नयन्त ते अहोरात्रयोर्महिमानमपनिधाय
देवानुपावर्तेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष
साम्नो यत्कृष्णमृग्वेदसामयोः शिल्पे स्थ इत्याहर्ग्वेदसामे एवाव रुन्ध
एषः (१७)

वा अहो वर्णो यच्छुक्लं कृष्णाजिनस्येष रात्रिया यत्कृष्णं
यदेवैनयोस्तत्र न्यक्तं तदेवाव रुन्धे कृष्णाजिनेन दीक्षयति
ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणैवैनं दीक्षयतीमाधियं

शिक्षमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्वीक्षित उल्बं
वासः प्रोर्णुते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृता जायन्ते न पुरा सोमस्य क्रयादपोर्णीत यत्पुरा
सोमस्य क्रयादपोर्णीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः क्रीते सोमे-
ऽपोर्णुते जायंत एव तदथो यथा वसीयाः सम्प्रत्यपोर्णुते तादृगेव
तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
ते शरा अभवन्नूगैर्वै शरा यच्छरमयी (१९)

मेखला भवत्यूर्जमेवाव रुन्धे मध्यतः सन्नह्यति मध्यत एवास्मा
ऊर्जं दधाति तस्मान्मध्यत ऊर्जा भुञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै
मेध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः संनह्यति मेध्यं चैवास्यामेध्यं च
व्यावर्तयतीन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्स त्रेधा व्यभवत्स्फ्यस्तृतीयं
रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

येऽन्तःशरा अशीर्यन्त ते शरा अभवन्तच्छराणां शरत्वं
वज्रो वै शराः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो यच्छरमयी मेखला
भवति वज्रेणैव साक्षात्क्षुध्मभ्रातृव्यं मध्यतोऽपि हते त्रिवृद्धवति
त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी
भवति रङ्गनाव्यावृत्यै मेखलया यजमानन्दीक्षयति योक्त्रेण पत्नीं
मिथुनत्वाय (२१)

यज्ञो दक्षिणामभ्यध्यायत्ताः समभवत्तदिन्द्रोऽचायत्सोऽमन्यत

यो वा इतो जनिष्यते स इदं भविष्यतीति ताम्प्राविशत्तस्या
इन्द्र एवाजायत सौऽमन्यत यो वै मदितोऽपरो जनिष्यते
स इदं भविष्यतीति तस्या अनुमृश्य योनिमाच्छिनत्सा
सूतवंशाभवत्तत्सूतवंशायै जन्म (२२)

तां हस्ते न्यवेष्टयत् तां मृगेषु न्यदधात्सा कृष्णविषाणाभवदिन्द्र
योनिंरसि मा मां हिंसीरिति कृष्णविषाणाम्प्र यच्छति सयोनिमेव
यज्ञं करोति सयोनिन्दक्षिणां सयोनिमिन्द्रं सयोनिन्त्वायं कृष्ये
त्वां सुसस्याया इत्याह तस्मादकृष्टपच्या ओषधयः पच्यन्ते
सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषधीभ्य इत्याह तस्मादोषधयः फलं गृह्णन्ति
यद्धस्तेन (२३)

कण्डूयेत पामनं भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्नं भावुंकाः
कृष्णविषाणया कण्डूयतेऽपिगृह्य स्मयते प्रजानां गोपीथाय न
पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोः कृष्णविषाणामव चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो
नेतोः कृष्णविषाणामवचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु
दक्षिणासु चात्वाले कृष्णविषाणाम्प्रास्यति योनिर्वै यज्ञस्य
चात्वालं योनिः कृष्णविषाणा योनावेव योनिन्दधाति यज्ञस्य
सयोनिन्त्वायं॥ (२४)

रुन्ध एष तस्माच्छ्रमयी यूपस्तृतीयं मिथुनत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचत्वारिंशच्च॥ [३]

वाग्वै देवेभ्योऽपांक्रामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविशत्तस्यै

वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूणवे या वीणायां
 यद्दीक्षितदण्डम्प्रयच्छति वाचमेवाव रुन्ध औदुम्बरो भवत्यूर्वा
 उदुम्बर ऊर्जमेवाव रुन्धे मुखेन सम्मितो भवति मुखत एवास्मा
 ऊर्ज दधाति तस्मान्मुखत ऊर्जा भुञ्जते (२५)

क्रीते सोमे मैत्रावरुणाय दण्डम्प्र यच्छति मैत्रावरुणो
 हि पुरस्तादृत्विगभ्यो वाचं विभजति तामृत्विजो यजमाने
 प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहा यज्ञं मनसेत्याहु मनसा हि पुरुषो
 यज्ञमभिगच्छति स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याहु द्यावापृथिव्योर्हि
 यज्ञः स्वाहोरोरन्तरिक्षादित्याहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहा यज्ञं
 वातादारभ इत्याहायम् (२६)

वाव यः पवते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रभते मुष्टी करोति वाचं
 यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायम्ब्राह्मण इति त्रिरुपाश्वाह
 देवेभ्य एवैनं प्राहु त्रिरुच्चैरुभयेभ्य एवैनं देवमनुष्येभ्यः प्राहु न
 पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं वि सृजेद्यत्पुरा नक्षत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं
 विच्छिन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृजति यज्ञव्रतो वै
 दीक्षितो यज्ञमेवाभि वाचं वि सृजति यदि विसृजेद्विष्णवीमृचमनु
 ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञेनैव यज्ञं सं तनोति दैवीन्धियम्मनामहु
 इत्याहु यज्ञमेव तन्म्रदयति सुपारा नो असद्वश इत्याहु व्युष्टिमेवाव

रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनो वदन्ति होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न
होतव्या(३)मिति हविर्वै दीक्षितो यज्जुहुयाद्यजमानस्यावदाय
जुहुयाद्यत्र जुहुयाद्यज्ञपरुरन्तरियाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज
इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुजस्तेष्वेव परोक्ष
जुहोति तन्नेव हुतं नेवाहुतः स्वपन्तं वै दीक्षितः रक्षांसि
जिघांसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रक्षोहाग्रे त्वः सु जांगृहि वयः सु
मन्दिषीमहीत्याहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वपिति रक्षसामपहत्या
अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमग्रे व्रतपा
असीत्याहाग्निर्यै देवानां व्रतपतिः स एवैनं व्रतमालम्भयति देव
आ मर्त्येष्वेत्याह देवः (३०)

ह्येष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीड्य इत्याहैतः हि यज्ञेष्वीड्यतेऽप
वै दीक्षिताथ्सुषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वे देवा अभि
मामाववृत्रन्नित्याहेन्द्रियेणैवैनं देवताभिः सं नयति यदेतद्यजुर्न
ब्रूयाद्यावन्त एव पशून्भि दीक्षेत् तावन्तोऽस्य पशवः स्यू
रास्वेयत् (३१)

सोमा भूयो भरेत्याहापरिमितानेव पशून्व रुन्धे चन्द्रमसि मम
भोगाय भवेत्याह यथादेवतमेवैनाः प्रति गृह्णाति वायवे त्वा वरुणाय

त्वेति॒ यदे॒वमे॒ता नानु॑दि॒शेदय॑थादे॒वतं॑ दक्षि॑णा गमये॒दा दे॒वता॑भ्यो
वृश्चे॒त यदे॒वमे॒ता अनु॑दि॒शति॑ यथादे॒वतमे॒व दक्षि॑णा गमयति॒ न
दे॒वता॑भ्य आ (३२)

वृश्च॒ते दे॒वीरा॑पो अ॒पां नपा॑दित्या॒ह यद्वो॑ मे॒ध्यं य॒ज्ञिय॑
सदे॒वं तद्वो॑ मा॒वं क्रमि॑ष॒मिति॑ वा॒वैतदा॑हाच्छि॒न्नं तन्तुं॑ पृथि॒व्या अनु॑
गे॒षमि॑त्या॒ह सेतु॑मे॒व कृ॒त्वात्ये॑ति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयच्छिन्नाद्बन्धेऽग्निराह देव इयं देवताभ्य आ त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

दे॒वा वै दे॒वय॑ज॒नम॑ध्यव॒साय॑ दि॒शो न प्रा॑जा॒नन्तेऽ३
न्यो॑न्यमु॒पाधा॑व॒न्त्वया॑ प्र जा॒नाम॑ त्वयेति॒ तेऽदि॑त्या॒ः सम॑ध्रियन्त॒
त्वया॑ प्र जा॒नामे॒ति सा॒ब्रवी॑द्वरं वृ॒णै म॒त्प्राय॑णा ए॒व वो य॒ज्ञा
मदु॑दयना अ॒सन्नि॑ति॒ तस्मा॑दादि॒त्यः प्रा॑यणी॒यो य॒ज्ञाना॑मादि॒त्य
उ॒दय॑नीयः पञ्च दे॒वता॑ यजति॒ पञ्च दि॒शो दि॒शाम्प्र॑ज्ञा॒त्यै (३४)

अथो॒ पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः पाङ्क्तौ॑ य॒ज्ञो य॒ज्ञमे॒वाव रु॒न्धे प॒थ्याः
स्व॒स्तिम॑यज॒न्प्राची॑मे॒व तया॑ दि॒शं प्रा॑जा॒नन्न॑ग्निना॒ दक्षि॑णा सोमे॒न
प्र॒तीची॑ः स॒वि॒त्रोदी॑चीमदि॒त्योर्ध्वा॑म्प॒थ्याः स्व॒स्तिं य॑जति॒ प्राची॑मे॒व
तया॑ दि॒शं प्र जा॑नाति॒ पथ्याः स्व॒स्तिमि॑ष्ट्वाग्नी॒षोमौ॑ यजति॒ चक्षु॑षी
वा ए॒ते य॒ज्ञस्य॑ यद॒ग्नीषो॑मौ ताभ्या॑मे॒वानुं प॑श्यति (३५)

अ॒ग्नीषो॑मा॒विष्ट्वा स॑वि॒तारं॑ यजति॒ सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वानुं
प॑श्यति॒ सवि॒तारमि॑ष्ट्वादि॒तिं य॑जती॒यं वा अ॑दि॒तिर॒स्यामे॒व
प्र॑ति॒ष्ठाया॑नुं प॑श्यत्यदि॒तिमि॑ष्ट्वा मा॒रुती॑मृच॒मन्वा॑ह म॒रुतो॑ वै

देवानां विशो देवविशं खलु वै कल्पमानं मनुष्यविशमनु
कल्पते यन्मारुतीमृचमन्वाहं विशां क्लृप्त्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति
प्रयाजवदननूयाजम्प्रायणीयं कार्यमनूयाजवत् (३६)

अप्रयाजमुदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अनूयाजाः सैव
सा यज्ञस्य सन्ततिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽनूयाजा
यत्प्रयाजानन्तरियादात्मानमन्तरियाद्यदनूयाजानन्तरियात्प्रजामन्तरि
खलु वै यज्ञस्य विततस्य न क्रियते तदनु यज्ञः परा भवति यज्ञं
पराभवन्तं यजमानोऽनु (३७)

परा भवति प्रयाजवदेवानूयाजवत्प्रायणीयं कार्यं
प्रयाजवदनूयाजवदुदयनीयं नात्मानमन्तरेति न प्रजां न
यज्ञः पराभवति न यजमानः प्रायणीयस्य निष्कास उदयनीयमभि
निर्वपति सैव सा यज्ञस्य सन्ततिर्याः प्रायणीयस्य याज्या यत्ता
उदयनीयस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मुं लोकमा रोहेत्प्रमायुकः
स्याद्याः प्रायणीयस्य पुरोनुवाक्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः
करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञात्यै पश्यत्यनूयाजवद्यजमानोऽनु पुरोनुवाक्यास्ता अष्टौ च॥ [५]

कद्रूश्च वै सुपर्णी चात्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रूः
सुपर्णीमजयत्साब्रवीत्तृतीयस्यामितो दिवि सोमस्तमा हर
तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूसौ सुपर्णी छन्दांसि

सौपर्ण्याः साब्रवीदस्मै वै पितरौ पुत्रान्विभृतस्तृतीयस्यामितो
दिवि सोमस्तमा हर तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

इति मा कद्रूरवोचदिति जगत्युदपतच्चतुर्दशाक्षरा सती
साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे अक्षरे अमीयेताः सा पशुभिश्च दीक्षया
चागच्छत्तस्माज्जगती छन्दसाम्पशव्यतमा तस्मात्पशुमन्तं दीक्षोप
नमति त्रिष्टुगुदपतत्रयोदशाक्षरा सती साप्राप्य न्यवर्तत तस्यै द्वे
अक्षरे अमीयेताः सा दक्षिणाभिश्च (४०)

तपसा चागच्छत्तस्मात्त्रिष्टुभो लोके माध्यंदिने सवने
दक्षिणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप इत्याहुयः स्वं ददातीति
गायत्र्युदपतच्चतुरक्षरा सत्यजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यरुन्ध
तदजाया अजत्वः सा सोमं चाहरच्चत्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा
समपद्यत ब्रह्मवादिनो वदन्ति (४१)

कस्मात्सत्याद्वायत्री कनिष्ठा छन्दसाः सती यज्ञमुखं
परीयायेति यदेवादः सोममाहरत्तस्माद्यज्ञमुखं पर्येत तस्मात्तेजस्विनीत
पञ्चा द्वे सवने समगृह्णन्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदधयत्तस्माद्वे
सवने शुक्रवती प्रातःसवनं च माध्यंदिनं च तस्मात्तृतीयसवन
ऋजीषमभि षुण्वन्ति धीतमिव हि मन्यन्ते (४२)

आशिरमव नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भरत्येवैनत्तः
सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्स तिस्रो रात्रीः

परिमुषितोऽवसत्तस्मात्तिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमो वसति ते देवा
अब्रुवन्श्रीकामा वै गन्धर्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाचः
स्त्रियमेकहायनीं कृत्वा तथा निरक्रीणन्त्सा रोहिद्रूपं कृत्वा
गन्धर्वेभ्यः (४३)

अपक्रम्यातिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अब्रुवन्नपं
युष्मदक्रमीन्नास्मानुपावर्तते वि ह्वयामहा इति ब्रह्म गन्धर्वा
अवदन्नगायं देवाः सा देवान्गायत उपावर्तत तस्माद्गायन्तः स्त्रियः
कामयन्ते कामुका एनः स्त्रियो भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं
विद्वानपि जन्येषु भवन्ति तेभ्य एव ददत्युत यद्वहुतयाः (४४)

भवन्त्येकहायन्या क्रीणाति वाचैवैनः सर्वया क्रीणाति
तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽकाणया-
ऽश्लोणयाऽसंतशफया क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छ्वेतया
क्रीणीयाद्दुश्कर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरणी स्यात्प्रमायुको
यजमानः स्याद्यद्विरूपया वात्रग्री स्यात्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो
जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपः स्वयैवैनं
देवतया क्रीणाति॥ (४५)

निष्क्रीणीष्व दक्षिणाभिश्च वदन्ति मन्यन्ते गन्धर्वेभ्यो बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥——[६]

तद्विरण्यमभवत्तस्मादद्ध्यो हिरण्यं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो
वदन्ति कस्मात्सत्यादन्स्थिकेन प्रजाः प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त

इति यद्विरण्यं घृतैः स्वधायं जुहोति तस्मादनस्थिकेन प्रजाः
 प्रवीयन्तेऽस्थन्वतीर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद् घृतं
 तेजो हिरण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्याहुः सतेजसमेवैनं
 सतनुम् (४६)

करोत्यथो सम्भरत्येवैनं यदबद्धमवदध्याद्गर्भाः प्रजानां
 परापातुकाः स्युर्बद्धमव दधाति गर्भाणां धृत्यै निष्टर्क्यम्बध्नाति
 प्रजानां प्रजननाय वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी जूरसीत्याहुः यद्वि
 मनसा जवते तद्वाचा वदति धृता मनसेत्याहुः मनसा हि वाग्धृता
 जुष्टा विष्णाव इत्याहुः (४७)

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सत्यसंवसः
 प्रसव इत्याहुः सवितृप्रसूतामेव वाचमव रुन्धे काण्डेकाण्डे
 वै क्रियमाणे यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्त्येष खलु वा
 अरक्षोहतः पन्था योऽग्रेष्व सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमग्रेरक्षणः
 कनीनिकामित्याहुः य एवारक्षोहतः पन्थास्तं समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोमक्रयणी चिदसि मनासीत्याहुः
 शास्त्येवैनामेतत्तस्माच्छ्रुष्टाः प्रजा जायन्ते चिदसीत्याहुः यद्वि
 मनसा चेतयते तद्वाचा वदति मनासीत्याहुः यद्वि मनसाभिगच्छति
 तत्करोति धीरसीत्याहुः यद्वि मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९)

वदति दक्षिणासीत्याहुः दक्षिणा ह्येषा यज्ञियासीत्याहुः

य॒ज्ञिया॑मे॒वैनौ॑ करोति क्ष॒त्रिया॒सीत्या॑ह क्ष॒त्रिया॒ ह्येषा॑दितिरस्युभ॒यतः॑शी
 यदे॒वाऽऽदित्यः॑ प्रा॒यणी॑यो य॒ज्ञाना॑मादित्य उ॒दय॑नीयस्तस्मादे॒वमा॑ह
 यदब॑द्धा स्यादय॑ता स्या॒द्यत्प॑दिब॒द्धानु॑स्तर॑णी स्यात्प्र॒मायु॑को
 यज॑मानः स्यात् (५०)

यत्कर्ण॑गृही॒ता वा॒र्त्रघ्नी॑ स्या॒थ्स वा॒न्यं जि॒नीया॒त्तं वा॒न्यो
 जि॒नीया॒न्मित्र॑स्त्वा॒ प॒दि ब॑ध्ना॒त्वित्या॑ह मि॒त्रो वै शि॒वो
 दे॒वाना॒न्तेनै॒वैनौ॑ प॒दि ब॑ध्नाति पू॒षाध्व॑नः पा॒त्वित्या॑हे॒यं वै
 पू॒षेमा॑मे॒वास्या॑ अधि॒पाम॑कः सम॑ष्ट्या इन्द्रा॒याध्य॑क्षा॒येत्या॑हेन्द्र॑मे॒वास्या॑
 अ॒ध्यक्षं॑ करोति (५१)

अनु॑ त्वा मा॒ता म॑न्यता॒मनु॑ पि॒तेत्या॒हानु॑मतयै॒वैन॑या क्रीणाति
 सा दे॒वि दे॒वम॑च्छेहीत्या॑ह दे॒वी ह्येषा॑ दे॒वः सोम॑ इन्द्रा॒य
 सोम॑मित्या॒हेन्द्रा॒य हि सोम॑ आ॒ह्रिय॑ते॒ यदे॒तद्य॑जुर्न ब्रूयात्परा॑च्ये॒व
 सोम॑क्रय॑णीयाद्बु॒द्रस्त्वा॒ व॑र्तय॒त्वित्या॑ह रु॒द्रो वै क्रू॒रः (५२)

दे॒वाना॒न्तमे॒वास्यै॑ प॒रस्ता॑द्वा॒त्यावृ॑त्त्यै क्रू॒रमि॑व॒ वा ए॒तत्क॑रोति
 यद्बु॒द्रस्य॑ की॒र्तय॑ति मि॒त्रस्य॑ प॒थेत्या॑ह शान्त्यै॑ वा॒चा वा ए॒ष वि
 क्री॑णीते॒ यः सोम॑क्रय॑ण्या स्व॒स्ति सोम॑सखा॒ पुन॑रेहि॒ सह॑ र॒य्येत्या॑ह
 वा॒चैव॑ वि॒क्रीय॑ पुन॑रा॒त्मन्वाचं॑ ध॒त्तेऽनु॑पदासुकास्य॒ वाग्भ॑वति॒ य ए॒वं
 वेद॑॥ (५३)

षट्पदान्यनु नि क्रामति षडहं वाङ्मातिं वदत्युत संवत्सरस्यायने
यावत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुहोति सप्तपदा शक्करी
पशवः शक्करी पशूनेवावं रुन्धे सप्त ग्राम्याः पशवः सप्तारण्याः
सप्त छन्दाः स्युभयस्यावरुद्धौ वस्व्यसि रुद्रासीत्याह रूपमेवास्यां
एतन्महिमानम् (५४)

व्याचष्टे बृहस्पतिस्त्वा सुमे रण्वत्वित्याह ब्रह्म वै
देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै पशूनवं रुन्धे रुद्रो वसुभिरा
चिकेतित्याहावृत्यै पृथिव्यास्त्वा मूर्धन्ना जिघर्मि देवयजन इत्याह
पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजनमिडायाः पद इत्याहेडायाँ ह्येतत्पदं
यत्सोमक्रयण्यै घृतवति स्वाहा (५)

इत्याह यदेवास्यै पदाद् घृतमपीड्यत् तस्मादेवमाह
यदध्वर्युरनग्नावाहुतिं जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्युरहिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्वेव जुहोति नान्धोऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञं
रक्षांसि जिघांसन्ति परिलिखितं रक्षः परिलिखिता अरातय
इत्याह रक्षसामपहत्यै (५६)

इदमहं रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति पशवो वै सोमक्रयण्यै
पदं यावत्मृतं सं वपति पशूनेवावं रुन्धेऽस्मे राय इति सं

वपत्यात्मानमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यजमानाय प्र यच्छति
यजमान एव रयिं दधाति तोते राय इति पर्त्रिया अर्धो वा
एष आत्मनो यत्पत्नी यथा गृहेषु निधत्ते तादृगेव तत्त्वष्टीमती
ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपमेव पशुषु
दधात्यस्मै वै लोकाय गार्हपत्य आ धीयतेऽमुष्मा आहवनीयो
यद्गार्हपत्य उपवपेदस्मिल्लोके पशुमान्स्थ्याद्यदाहवनीये-
ऽमुष्मिल्लोके पशुमान्स्थ्यादुभयोरुप वपत्युभयोरैवेन लोकयोः
पशुमन्तं करोति॥ (५८)

महिमान् स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्विंशतिश्च॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)
इति सोमो वा ओषधीनां राजा तस्मिन् यदापन्नं ग्रसितमेवास्य
तद्यद्विचिनुयाद्यथास्याद्वसितं निष्पिबदति तादृगेव तद्यन्न
विचिनुयाद्यथाक्षत्रापन्नं विधावति तादृगेव तत्क्षोधुकोऽध्वर्युः
स्यात्क्षोधुको यजमानः सोमविक्रयिन्सोमं शोधयेत्येव
ब्रूयाद्यदीतरम् (५९)

यदीतरमुभयेनैव सोमविक्रयिणमर्पयति तस्मात्सोमविक्रयी
क्षोधुकोऽरुणो ह स्माहौपवेशिः सोमक्रयण एवाहं तृतीयसवनमव
रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पशूनेवाव रुन्धे पशवो हि

तृतीय॑५ स॒र्व॒नं॑ य॒ङ्काम॑ये॒ताप॒शुः स्या॒दित्यृ॑क्ष॒तस्तस्य॑ मिमी॒त॒र्क्षं॑ वा
अ॒प॒श॒व्यम॑प॒शुरे॒व भ॑वति॒ यं का॒मये॑त प॒शुमा॑न्त्स्यात् (६०)

इति॑ लो॒म॒तस्तस्य॑ मिमी॒तैत॒द्वे प॑शूना॑५ रू॒प॑५ रू॒पेणै॒वास्मै॑
प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ प॒शुमा॑ने॒व भ॑वत्य॒पाम॑न्ते॒ क्री॑णाति॒ सर॑समे॒वैनं॑
क्री॒णात्य॒मात्यो॑ऽसीत्या॒हामै॒वैनं॑ कुरु॒ते शु॒क्रस्ते॒ ग्रह॑ इत्या॒ह शु॒क्रो
ह्यस्य॑ ग्र॒होऽन॑साच्छ॒ याति॑ म॒हि॒मान॑मे॒वास्याच्छ॑ या॒त्यन॑सा (६१)

अच्छ॑ याति॒ तस्मा॑द॒नोवा॒ह्य॑५ स॒मे जी॒वंनं॑ यत्र॒ खलु॑ वा
ए॒त॑५ शी॒र्ष्णा ह॑रन्ति॒ तस्मा॑च्छी॒र्षहा॑र्यं गि॒रौ जी॒वंन॑म॒भि त्यं
दे॒व॑५ सं॒वि॒तार॑मित्यति॒च्छन्द॑स॒र्चा मि॑मी॒तेऽति॑च्छ॒न्दा वै सर्वा॑णि
छ॒न्दा॑५सि॒ सर्वे॑भि॒रे॒वैनं॑ छ॒न्दा॑भि॒र्मिमी॑ते॒ वर्ष्म॑ वा ए॒षा छ॒न्द॑सां
य॒दति॑च्छ॒न्दा य॒दति॑च्छ॒न्दस॑र्चा मि॑मी॒ते वर्ष्मै॒वैन॑५ स॒मा॒ना॒नां
करो॒त्येक॑यै॒कयो॑ऽस॒र्गम् (६२)

मि॒मी॒तेऽया॑तया॒ग्नि॒याया॑तया॒ग्नि॒यै॒वैन॑मिमी॒ते तस्मा॑न्ना॒ना॒वीर्या॑
अ॒ङ्गुल॑यः॒ सर्वा॑स्व॒ङ्गुष्ठ॑मु॒प नि॑ गृ॒ह्णाति॒ तस्मा॑त्स॒माव॑द्वीर्यो॒-
ऽन्या॑भि॒रङ्गु॑लि॒भिस्त॑स्मा॒त्सर्वा॑ अनु॒ सं च॑रति॒ यत्स॑ह सर्वा॑भि॒र्मिमी॑त
स॒ंश्लि॑ष्टा अ॒ङ्गुल॑यो जाये॒रन्ने॒कयै॑कयो॒ऽस॒र्गमि॑मी॒ते तस्मा॑द्वि॒भक्ता॑
जाय॑न्ते॒ पञ्च॑ कृ॒त्वो य॒जुषा॑ मिमी॒ते पञ्चा॑क्षरा॒ पङ्क्तिः॑ पाङ्क्तो॒ यज्ञो॑
य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे॒ पञ्च॑ कृ॒त्वस्तू॑ष्णीम् (६३)

दश॑ सम्प॑द्यन्ते॒ दशा॑क्षरा॒ विराड॑न्नं॒ विराड्वि॑राजै॒वान्नाद्य॑मव॒ रुन्धे॑
 यद्य॑जु॒षा॒ मिमी॑ते भू॒तमे॒वाव॑ रुन्धे॒ यत्तू॑ष्णीम्भ॑विष्यद्यद्वै॒ तावा॑ने॒व
 सोमः॑ स्याद्याव॑न्त॒म्मिमी॑ते॒ यज॑मानस्यै॒व स्या॒न्नापि॑ सद॒स्यानां॑
 प्र॒जाभ्य॑स्त्वेत्यु॒प॒ समू॑हति॒ सद॒स्याने॒वान्वाभ॑जति॒ वास॒सोप॑ नह्यति
 सर्व॑दे॒वत्यं॑ वै (६४)

वासः॑ सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिः॒ सम॑र्धयति॒ प॒शवो॑ वै सोमः॑
 प्रा॒णाय॑ त्वेत्यु॒प॒ नह्य॑ति प्रा॒णमे॒व प॒शुषु॑ दधाति॒ व्या॒नाय॑ त्वेत्यनु॑
 शृ॒न्थति॑ व्या॒नमे॒व प॒शुषु॑ दधाति॒ तस्मा॑त्स्व॒पन्तं॑ प्रा॒णा न
 ज॑हति॥ (६५)

इतरम्पशुमान्स्याद्यात्यनसोऽथसर्गन्तूष्णीः सर्वदेवत्यं वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ ————— [९]

यत्क॑लया॑ ते श॒फेनं॑ ते क्रीणा॒नीति॑ प॒णेता॑गो॒अर्घं॑ सोमं॑
 कुर्या॑दगो॒अर्घं॑ यज॑मान॒मगो॑अर्घम॒ध्वर्यु॑ङ्गोस्तु म॒हिमा॑नं॒ नाव॑ तिरे॒द्रवा॑
 ते क्रीणा॒नीत्ये॒व ब्रू॑याद्रो॒अर्घमे॒व सोमं॑ क॒रोति॑ गो॒अर्घं॑ यज॑मानं
 गो॒अर्घम॑ध्वर्यु॒न्न गो॑र्महि॒मान॑मव॒ तिरत्य॑जया॑ क्रीणाति॒ सत॑पसमे॒वैनं॑
 क्रीणा॑ति॒ हिर॑ण्येन क्रीणाति॒ सशु॑क्रमे॒व (६६)

ए॒नं क्री॑णाति॒ धे॒न्वा क्री॑णाति॒ साशि॑रमे॒वैनं॑ क्रीणात्यृष॒भेण॑
 क्रीणा॑ति॒ सेन्द्र॑मे॒वैनं॑ क्रीणात्यन॒डुहा॑ क्रीणाति॒ वह्नि॑र्वा अ॒न॒ड्वान्
 वह्नि॑नै॒व वह्नि॑ य॒ज्ञस्य॑ क्रीणाति॒ मिथु॑नाभ्यां॑ क्रीणाति॒
 मिथु॑नस्याव॑रुद्धौ॒ वास॑सा॒ क्रीणा॑ति॒ सर्व॑दे॒वत्यं॑ वै वासः॑

सर्वाभ्य एवैनं देवताभ्यः क्रीणाति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे (६७)

तपसस्तनूरसि प्रजापतेर्वर्ण इत्याह पशुभ्य एव तदध्वर्युर्नि
हुत आत्मनोऽनाव्रस्काय गच्छति श्रियं प्र पशूनाप्नोति य एवं वेद
शुक्रं ते शुक्रेण क्रीणामीत्याह यथायजुरेवैतद्देवा वै येन हिरण्येन
सोममक्रीणन्तदभीषहा पुनराददत् को हि तेजसा विक्रेष्यत् इति
येन हिरण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदभीषहा पुनरा ददीत् तेजं एवात्मन्धत्तेऽस्मे
ज्योतिः सोमविक्रयिणि तम् इत्याह ज्योतिरेव यजमाने दधाति
तमसा सोमविक्रयिणमर्पयति यदनुपग्रथ्य हन्यादन्दशूकास्तां
समां सर्पाः स्युरिदमहं सर्पाणां दन्दशूकानां ग्रीवा उप
ग्रथामीत्याहादन्दशूकास्तां समां सर्पा भवन्ति तमसा
सोमविक्रयिणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्याहैते वा अमुष्मिल्लोके सोममरक्षन्तेभ्यो-
ऽधि सोममाहरन् यदेतेभ्यः सोमक्रयणान्नानुदिशेदक्रीतो-
ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेऽमुष्मिल्लोके सोमं रक्षेयुर्यदेतेभ्यः
सोमक्रयणाननुदिशति क्रीतोऽस्य सोमो भवत्येतेऽस्यामुष्मिल्लोके
सोमं रक्षन्ति॥ (७०)

वारु॒णो वै क्री॒तः सोम॒ उप॑नद्धो मि॒त्रो न॒ एहि॒ सुमि॑त्रधा
इत्या॒ह शान्त्या॒ इन्द्र॑स्यो॒रुमा वि॑श दक्षि॒णमित्या॑ह दे॒वा वै
य॑ सोम॒मक्री॑ण॒न्तमिन्द्र॑स्यो॒रौ दक्षि॑ण आसा॑दयन्नेष खलु वा
ए॒तर॑हीन्द्रो यो यज॑ते तस्मा॑दे॒वमा॒होदायु॑षा स्वा॒युषे॑त्या॒ह दे॒वता॑
ए॒वान्वा॒रभ्यो॑त् (७१)

तिष्ठ॑त्यु॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हीत्या॑हान्तरि॒क्षदे॒वत्यो ३ ह्ये॑तर॒हि सोमो॑-
ऽदि॑त्याः सदो॑ऽस्यदि॑त्याः सद॒ आ सी॑देत्या॒ह यथा॑य॒जुरे॒वैतद्वि॑ वा
ए॒नमे॑तदर्धयति॒ यद्वा॑रुण॑ सन्त॑म्मै॒त्रं क॑रोति॒ वारु॑ण्यर्चा सा॑दयति॒
स्वयै॑वैनं दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति॒ वास॑सा॒ पर्या॑न॒ह्यति॑ सर्वदे॒वत्यं॑ वै
वासः॒ सर्वा॑भिरे॒व (७२)

ए॒नं दे॒वता॑भिः सम॑र्धयत्यथो रक्ष॑सामप॑हत्यै वने॑षु व्य॑न्तरि॒क्षं
तता॑नेत्या॒ह वने॑षु हि व्य॑न्तरि॒क्षं त॒तान् वाज॑म॒र्वथि॑स्वत्या॒ह वाज॑ः
ह्य॒र्वथ्सु॑ पयो॑ अ॒ग्नि॒यास्वि॑त्या॒ह पयो॑ ह्य॒ग्नि॒यासु॑ ह॒थ्सु क्र॑तुमि॒त्याह
ह॒थ्सु हि क्र॑तुं वरु॑णो वि॒श्व॒ग्निमि॑त्या॒ह वरु॑णो हि वि॒श्व॒ग्निन्दि॑वि
सूर्य॑म् (७३)

इत्या॒ह दि॒वि हि सूर्य॑ः सोम॒मद्रा॑वित्या॒ह ग्रावा॑णो वा
अ॒द्रय॑स्तेषु वा ए॒ष सोमं॑ दधाति॒ यो यज॑ते तस्मा॑दे॒वमा॒होदु॑ त्यं
जा॒तवे॑दस॒मिति॑ सौर्य॑र्चा कृ॒ष्णाजि॑नम्प्र॒त्यान॑ह्यति॒ रक्ष॑सामप॑हत्या॒
उ॒स्नावे॑त धू॒रषा॑हा॒वित्या॑ह यथा॑य॒जुरे॒वैतत्प्र॑ च्य॑वस्व भुव॒स्पत॑

इत्याह भूतानां हि (७४)

एष पतिर्विश्वान्यभि धामानीत्याह विश्वानि ह्ये ऽ षो-
ऽभि धामानि प्रच्यवन्ते मा त्वा परिपरी विददित्याह यदेवादः
सोममाह्रियमाणं गन्धर्वो विश्वावसुः पर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापरिमोषाय
यजमानस्य स्वस्त्ययन्यसीत्याह यजमानस्यैवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
ऽनवछित्यै वरुणो वा एष यजमानमभ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस
इत्याह शान्त्या आ सोमं वहन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ
यजमानमभि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमारभ्य चरति
यो दीक्षितो यदग्नीषोमीयं पशुमालभत आत्मनिष्क्रयण एवास्य स
तस्मात्तस्य नाशयं पुरुषनिष्क्रयण इव ह्यथो खल्वाहुरग्नीषोमाभ्यां
वा इन्द्रो वृत्रमहन्निति यदग्नीषोमीयं पशुमालभते वार्त्रघ्न एवास्य
स तस्माद्वाशयं वारुण्यर्चा परि चरति स्वयैवैनं देवतया परि
चरति॥ (७६)

अन्वारभ्योत्सर्वाभिरेव सूर्यं भूतानां ह्येति यदाहुः सप्तविंशतिश्च॥ [११]

यदुभौ देवासुरा मिथस्तेषां सुवर्गं यद्वा अनींशानः पुरोहविषि तेभ्यः सोत्तरवेदिर्बद्धं देवस्याग्निं
शिरो वा एकादश॥ [१२] यदुभावित्याह देवानां यज्ञो देवेभ्यो न रथाय यजमानाय
प्रस्तादवाचीन्नवपञ्चाशत्॥ 59॥ यदुभौ दुह एवैनौ॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>